Avaan ulko-oven ja kävelen pyörätelineelle. Otan musta jopon telineestä ja lähden pyöräilemään koululle. Ei huvittaisi mennä sinne, mutta Frans on siellä toivottavasti. Frans on siis ihastukseni, josta vain Lucy ja Veeti tietää. He yrittävät saada minua puhumaan tuolle, koska tietävät kuinka pahasti olen pihkassa tuohon. Mutta ei ja ei se ei onnistu, koska minä ja ujouteni. Lucy on vastakohta minusta, hän voisi kertoa puolestani Fransille, mutta hänen mielestä olen liian nössö jos en kerro tunteistani itse. Että se siitä. Olen koululla ja näen Fransin yksin. Lucy tulee takaani ja pukkaa minua eteen päin. “Nyt on Sandra sun tilaisuus mene!” Tuo huuto kuiskaa. Vastahakoisesti kävelen tuon luo. “Nyt Aleksandra, ehdotat sille huomista ja sanot sille että tulisko se kahville.” ajattelen. “ Heij Frans!” huikkaan. “ Ai moi Aleksandra” komistus vastaa. “Se tietää mun nimen” hehkutan mielessäni. “No sano vaa Sandra, mut hei lähtisitkö sä huomenna kahville mun kans”, kysyn toivoen parasta. “No Sandra, voinhan mä lähteä, mulla on vaan futistreenit mut niitten jälkee oon vapaa” tuo vastaa. “Tossa on mun numero, soita niitten treenien jälkeen, nähellään”, ojennan tuolle lappua ja kun tuo ottaa sen käännyn ja lähden paikalta. Lucy seisoo aivan lähelläni. “Se sano että se tulee!” huudahdan. “Noin puhutaan jätkille”, Lucy pukkaa minua. “No älä nyt viitti, kyllä mä sille oisin tänää muutenkin puhunut, hissan projekti” huomautan. Kello pirisee ja alamme tehdä tietä matikan tunnille. Seiskat on aina tiellä, vaikka niille olisi kuinka mukavia, se on fakta. Viiden minuutin jälkeen opettaja saapuu ja päästää meidät sisään. Istun ikkuna riville ja tiputan repun pulpetille. Kaivan kirjaa repusta, kun koputus kuuluu. Lina avaa oven, pian tuttu ääni kysyy: “Onks tää 8f?” Frans, katsahdan Lucyyn ihmetellen. En kuule mitä Lina vastaa sillä Linalla ei ole mikään kantava ääni. “Ai Frans, tulitko sinä näin pian” opettajan ääni kuuluu. “No jaa sitten ne esitteet” Kohta tuo tulee luokseni ja antaa esitteen käsiini ja sanoo: “Nähellään huomenna cafe Moussessa” tuo kuiskaa. En tajua miten joku voi tuoksua noin hyvälle. “ Okei, nähellään” samalla hän antaa lapun, jossa on hänen somensa. Ehkä hän luuli, että minä en vielä seuraa häntä somessa. Mutta voi Frans parka miten muuten olisin näin tietoinen sinun asioista. Kai minä poistan seuraukseni ja seuraan ja addaan hänet uudestaan, jolloin hän luulee etten ole seurannut häntä ikinä. No Aleksandra, hänellä on yksityinen tottakai hän tietää, että seuraat häntä. “Ja kotitehtäviksi sivulta 37 tehtävät 3 ja 5” opettajamme kailottaa edessä. Kuulen vain ryminää, kun pulpetteja siirretään ja kaikki valmistautuvat lähtemään luokasta. “Ja ainiin nyt teistä jokainen lukee siihen äidinkielen kokeeseen kotona, sillä teillä on loppupäivä vapaata!” Liisa huutaa metelin yli. “Häh eiks meil oo tänää, kun yks tunti?” Petrus kysyy. “No niinhän Liisa just sano tollo, mut selitä miksi!” Anna huutaa. “No siksi koska meillä opettajilla on kokous nyt” Liisa selittää. “Nyt voitte mennä, muistakaa äidinkielen koe” Hän sanoo. Kaikki ryntäävät käytävälle, jotta he pääsisivät kotiin nopeasti. Laitan takkiani päälle, kun joku tulee taakseni ja kysyy : “Mihin sä olet menossa?” Käännyn ja näen Viljan. “No kotiin” vastaan. “Ai näin aikaisin, miksi?” Vilja ihmettelee. “Häh, eikö teidän opeilla ole kokousta” kysyn. “No ei kukaa ole sanonut meille” Vilja selittää. “Kato wilma, mä meen moikka” sanon heipat ja lähden. “Sandra oota mua, meidän lv laitto et on kokous, tuun teille.” Vilja huutaa. “Mut Lucy tulee meille sit kans, pue äkkiä ettei Lucy jäädy tonne” selitän. Tuo laittaa kädessään olevan takin päällensä ja juoksee minut kiinni. “Hei mä kuulin että sä olit sanonu Fransille jotai, mitä” Vilja kysäisi. Olin jo aloittamassa selittämään, kun nään